

N:o 7.

Ank. till Riksd. Kansli den 25 April 1877, kl. 11 f. m.

*Första Kammarens Första Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 6,
med anledning af Herr A. Adlersparres motion om
underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t angående det
nya aflöningsättet vid flottan.*

Inom Andra Kammaran har Herr *Adlersparre* genom motionen N:o 135 föreslagit, »att Riksdagen, behjertande det tillstånd af oro och bekymmer, som framkallats af det förlidet år beslutade aflöningsättet för Kongl. flottans aktiva officerspersonal, i underdånig skrifvelse måtte anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes taga till nådig pröfning, huru vida icke den ändring uti bestämmelserna för sagda aflöningsätt kunde ske, att hvarje officer, som icke åtnjuter permission eller semester, erhöles likasom tillförene fast lön och tjenstgöringspenningar (eller dagaflöning), hvilka endast Kongl. Maj:t och Riksdag gemensamt kunde tillerkännas någon rätt att indraga eller minska, i stället för att hans löneförmåner nu utgå i fast lön samt en *vilkorlig* dagaflöning, hvars åtnjutande är helt och hållet beroende af chefens godtycke.»

Andra Kammarens Tillfälliga Utskott, som behandlat frågan, hade visserligen funnit motionen beaktansvärd, men tillstyrkte, »att densamma icke måtte till någon särskild Riksdagens åtgärd föranleda, emedan då löneregleringen för Kongl. flottan så nyligen som 1876 föregått, och då de brister deri, som motionären anmärkt, redan föranledt Kongl. Maj:t att till innevarande Riksdag göra nådig framställning om ändring, en omständighet, som i och för sig gifver vid handen, att Kongl. Maj:ts

Bih. till Riksd. Prot. 1877. 8 Saml. 2 Afd. 1 Band. 6 Häft.

uppmärksamhet fästats på ämnet och således äfven på de missförhållanden, som motionären befarat, hvartill kommer, att Kamrarne redan i de hänseenden, som motionen berör, fattat beslut.»

Vid frågans föredragning i Andra Kammaren den 23 sistlidne Mars blef Utskottets hemställdan afslagen och Herr Adlerspares motion bifallen, hvarefter ärendet, jemlikt 63 § 3 mom. Riksdagsordningen, genom utdrag af protokollet blifvit Första Kammaren delgifvet och för vidare utredning till dess Första Tillfälliga Utskott hänvisadt.

Utskottet erkänner visserligen, att, såsom motionären påpekat, vid tillämpningen af det nya aflönings sättet för flottan åtskilliga ojämnheter i officerarnes sammanlagda aflöningsvilkor uppkommit, men huru dessa skulle kunna afhjelpas på det sätt, motionären föreslår, har Utskottet deremot ej funnit på något sätt i motionen utredt, helst då dertill kommer det af motionären uppställda förbehållet, att utjemnandet skulle ske utan ökning i statsanslaget. Nästan oundvikligt synes det Utskottet, att deraf under sådana vilkor skulle nödvändiggöras en fullständig rubbning i sjelfva grunderna för det nya aflönings sättet.

Då dessutom denna Riksdag, som bekant är, redan medgifvit, att, utom den fasta lönen, half dagaflöning må åtnjutas af officer, som icke är inkallad i tienstgöring, men dertill håller sig i beredskap, hvarigenom ojämnheterna således i väsentlig mån för framtiden minskas;

då vidare Första Kammaren genom det sätt, hvarpå den fattade sitt beslut om nyss nämnda ovilkorliga halfva dagaflöning, tydligen visade, att den för sin del ej motsätter sig ytterligare billiga ändringar eller tillägg i lönevilkoren för flottan;

då slutligen Utskottet är förvissadt derom, att under sådana förhållanden, om Kongl. Maj:t skulle finna ytterligare förändringar och förbättringar af billighet och rättvisa påkallade, Kongl. Maj:t också kommer att utan någon Riksdagens anhållan derom framdeles göra nådig framställning;

så anser Utskottet sig på grund af dessa sammanlagda skäl nu böra hemställa,

att Första Kammaren icke må biträda Andra Kammarens beslut om underdånig skrifvelse med anledning af Herr Adlersparres motion.

Stockholm den 23 April 1877.

På Utskottets vägnar:

O. E. L. DAHM.